

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Maxxus Group GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Globus Holding GmbH & Co. KG

Pytanie prejudycjalne

Czy prawo Unii, w szczególności w odniesieniu do dyrektywy(y) w sprawie znaków towarowych, a więc dyrektywy 2008/95/WE⁽¹⁾, w szczególności art. 12, czy też dyrektywy (UE) 2015/2436⁽²⁾, w szczególności art. 16, 17, 19, należy interpretować w ten sposób, że skuteczność (effet utile) tych norm stoi na przeszkodzie wykładni krajowego prawa procesowego,

- 1) w myśl której w postępowaniu cywilnym zmierzającym do wykreślenia krajowego zarejestrowanego znaku towarowego z tytułu wygaśnięcia ze względu na nieużywanie na stronę powodową nakłada się obowiązek przedstawienia okoliczności faktycznych, który należy odróżnić od ciężaru dowodu, a także
- 2) w ramach tego obowiązku przedstawienia okoliczności faktycznych wymaga się od strony powodowej, aby
 - a. w miarę możliwości przedstawiła w takim postępowaniu uzasadnioną argumentację, z której wynika nieużywanie znaku towarowego przez stronę pozwaną, oraz
 - b. przeprowadziła w tej kwestii własną analizę rynku, która odpowiada żądaniu wykreślenia i specyfice odnośnego znaku towarowego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (wersja skodyfikowana) (Dz.U. 2008, L 299, s. 25).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436 z dnia 16 grudnia 2015 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (wersja przekształcona) (Dz.U. 2015, L 336, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu 25 marca 2021 r. – FAWKES Kft. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-187/21)

(2021/C 228/29)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FAWKES Kft..

Druga strona postępowania: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 30 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że jedynie można i należy uwzględnić jako wartość celną wartości, które znajdują się w bazie danych utworzonych na podstawie odpraw celnych przez sam organ celny państwa członkowskiego?
- 2) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie prejudycjalne, czy przy ustalaniu wartości celnej zgodnie z art. 30 ust. 2 lit. a) i b) konieczne jest występowanie do organów celnych innych państw członkowskich w celu uzyskania wartości celnej podobnych towarów znajdujących się w ich bazie danych albo czy konieczne jest dodatkowo lub alternatywnie konsultowanie się z jakąkolwiek wspólnotową bazą danych w celu uzyskania znajdujących się w niej wartości celnych?
- 3) Czy art. 30 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia nr 2913/92 należy interpretować w ten sposób, że w celu ustalenia wartości celnej nie można uwzględnić wartości transakcyjnych, do których odnoszą się transakcje wnioskującego o odprawę celną, pomimo że wartości te nie zostały zakwestionowane ani przez krajowy organ celny, ani przez krajowe organy celne innych państw członkowskich?

- 4) Czy ustanowioną w art. 30 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia nr 2913/92 przesłankę dotyczącą tego samego lub zbliżonego czasu należy interpretować w ten sposób, że czas ten może zostać ograniczony do okresu +/- 45 dni poprzedzających odprawę celną i następujących po niej?

(¹) Dz.U. 1992, L 302, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu 25 marca 2021 r. – Megatherm-Csillaghegy Kft. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-188/21)

(2021/C 228/30)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Megatherm-Csillaghegy Kft.

Druga strona postępowania: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasadę neutralności podatku od wartości dodanej i [motyw 30] oraz art. 63, 167, 168, 178–180, 182 i 273 dyrektywy VAT (¹) należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie art. 137 ust. 3 zdanie ostatnie az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (ustawy CXXVII z 2007 r. o podatku od wartości dodanej), w brzmieniu obowiązującym w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2017 r., zgodnie z którym „również w przypadku gdy organ podatkowy uchyli numer identyfikacji podatkowej podatnika bez zawieszenia go, podatnik ten traci prawo do odliczenia podatku w dniu, w którym decyzja o uchyleniu wspomnianego numeru stanie się ostateczna”, i jej art. 137 w brzmieniu obowiązującym w okresie od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 26 listopada 2020 r., zgodnie z którym „jeżeli państwowy organ podatkowy i celny uchyli numer identyfikacji podatkowej podatnika, podatnik ten traci prawo do odliczenia podatku w dniu, w którym decyzja o uchyleniu wspomnianego numeru stanie się ostateczna”?
- 2) Czy art. 273 dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że utrata prawa do odliczenia podatku, jako obligatoryjny skutek prawny, wykracza (w sposób nieproporcjonalny) poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celu polegającego na poborze podatku i zwalczaniu oszustw podatkowych?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 26 marca 2021 r. – R. i R. / Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Sprawa C-189/21)

(2021/C 228/31)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: R. i R.

Druga strona postępowania: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit